

A^o. 1829

BREDA SCHE

COURANT.

Zaterdag

den 11 Julij.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der Stad BREDA, ontvangen hebbende eene Missive van den Heer Controleur der Directie Belastingen binnen deze Stad, van den 2 Julij 1829, n°. 186.

Gezien art. 95^e der Wet van 1822, (Statuut n°. 13.)
Maken bij deze aan alle ingezetenen dezer Gemeente bekend, dat het 2^e suppletion Kohier Lett. G. der bij voorsz. Wet vastgestelde belasting op het Personeel, door Z. E. den Heer Gouverneur, en ter invordering van de Ontvangsten der Aanslag-bijletten, dus een iegelijk, die aanslag-bijletten, verplicht zijn, die invordering van de aanslag-bijletten, overeenkomstig met art. 60 der Wet, op te geven, te weten, op poene van strafte, en op de aanslagen, die bij aanslag-bijletten niet zullen hebben ontvangen, zich van een dubbeld van hetzelfde, tevens ten kantore der Ontvangers sullen kunnen voordoen, en zij, die zoudde mogen vermoenen, dat de Aanslag niet overeenkomstig is met hunne opgave of met de plaats gehad hebbende taxatie, opneming of telling, zich deswege, schriftelijk, op ongezegeld papier, bij den Controleur der divisie, zullen kunnen beklagen, binnen den tijd van eene maand, na de dagteekening van hun aanslag-bijlet.

En, opdat niemand hieromtrent onwetendheid voorwende, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt, alomte waar zult te doen gebruikelijk is.

BREDA, den 6 Julij 1829.

DE ROEL, v.
Ter ordonnantie van de Heer,
De Secretaris der Stad,
H. W. SCHAUWES.

PUBLICATIE.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der Stad BREDA, brengen bij deze ter kennis van een iegelijk, dat te rekenen van Maandag den 13 dezer maand, tot nadere bekendmaking, de passage door de *Ginneken poort* zal gestremd zijn, en de Ruiters gedurende dien tijd, den weg zullen moeten nemen door de *Loopochans*, de welke echter voor de voetgangers de gelegenheid zal bestaan, om door middel van een Pontveer, aan de *Ginneken poort* over te gaan.

BREDA, den 11 Julij 1829.

DE ROEL, v.
Ter ordonnantie van de Heer,
De Secretaris der Stad,
H. W. SCHAUWES.

NEDERLANDEN.

BREDA. — 9 Julij.

Eergister ontvingen wij de aangename tijding, dat het aan Z. M. Koning, beaagd heeft, den Welverwachten Heer, W. Oomen, R. K. Pastoor alhier, Gedeputeerde van de Koninklijke Militaire Akademie en Schoolopziener van het 2^e district van Noord-Brabant, tot Ridder der orde van de Nederlandsche Leeuw te verheffen.

Wij kunnen ons gevoelen, dat het Z. M. onzen zeer geachtste Koning goedgunstiglijk beaagd heeft, onzen veelgeachtste Burgemeester, den WelEd. Gestrongen Heer Mr. J. S. Hallingma, lid van de Provinciale Staten van Noord-Brabant, Vrederegter van het Kantoon Oosterhout, Schoolopziener van het 9^e district en Houtvester van het 1^e district, tot Ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw te verheffen.

De volgende berigten zijn uit de Engelsche kolonie *Belize*, aan de baai van Honduras, ontvangen nopens het onthaal van Z. M. gezant naar Centraal Amerika, den generaal majoor *Verveer*.

Voorleden Zondag kwam alhier aan het Nederlandsche fregat *Pallas*, gekommandeerd door den kapitein *Pan de Velde*, van Curacao, laatst van Omba, hebbende aan boord Z. E. den generaal-majoor *Verveer*, ridder der Militaire Willems Orde, ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw en afgeant van Z. M. Majesteit den Koning der Nederlanden naar de Staten van Centraal Amerika. Wij hebben vernomen, dat deze heer voornemens is een groot gedeelte zijner aandacht te vestigen op de poging ter verzachting der burgeroorlogen, welke thans in dit ongelukkig land heerschen, schoon wij zeer beducht zijn, dat zijne pogingen vruchteloos zullen zijn. Wij hopen echter dat wij ons hierin bedriegen, en menschen hem tevens den tijd geluk in zijne onderneming. Wij zullen de uitkomst van zijne pogingen afwachten, en zoo wij oordeelen moeten naar hetgeen wij goed en gewis achten, wagens de beleefde manieren en gezindheid van den heer *Verveer*, wij dat hij uitnemend geschikt is voor het door zijnen Koning bevestigde vaststellen; en wij hopen slechts dat het volk van Centraal Amerika, wel luisteren naar en volgen den goeden en heilzamen raad, dien hij staat is hetzelve te geven.

Laatstleden Woensdag onthaalden de Magistraten dezer kolonie, in het lokaal van het hof Z. E. den generaal *Verveer*, op een' plechtig diné. Bij deze gelegenheid was het hof fraai van binnen versierd; en wij merkten met bijzondere genegen op dat de Britsche staandaard, eveneens de Nederlandsche en Amerikaanse vlaggen geplaatst waren, respectievelijk achter de stoelen van den Heer *Thomas Pietsch*, hoofd-magistraat, als voorzitter, van Z. E. den afgezant der Nederlanden, den generaal *Verveer*, en van den consul der Vereenigde Staten den heer *Savage*. Onder het gezelschap bevonden zich de kapitein *Pan de Velde*, bevelhebber der Nederlandsche korvet *Pallas*, de officieren van zijn schip, en kapitein *Smith* met de officieren van het garnizoen. Op het diné werden de volgende toosten gedronken, vergezeld van toepasselijk muziek:

Onze Souverein Koning (Groot en Vrij)
Z. Majesteit Willem Frederik, Koning der Nederlanden. Waarop de generaal *Verveer* in naam van zijne landgenooten, bedankte.
De president der Vereenigde Staten, den heer *Monroe*.
De heer *Savage*, Amerikaansche consul, bedankte en stelde de toast in:

Z. E. den afgezant van den Koning der Nederlanden naar de Staten van Centraal Amerika! — Moge het geluk zijne zending bevoordelen en doen afloopen in het sluiten van een' spoedigen en heilzamen vrede tusschen de staten en het volk van dat land, eene gebeurtenis, welke zoo variglijk gewenscht wordt, als het zeker is dat zij tot eene eeuwighdurende eer zal verstrekken aan den Vorst, die derzelver volbrenging bevordert heeft; dat zij het geluk en de welvaart eener bedrukte natie en de vermeerdering van handel en voorspoed aan de handeldrijvende en onafhankelijke volkplanting van Honduras, bevestigen.

De gezondheid van den generaal *Verveer* werd toen gedronken; deze sprak het gezelschap aan, en zeide onder anderen: Mijn Heeren! Ik dank u in dit gedeelte van het nieuwe vaste land met eene zeer oppervlakkige kennis uwer schoone en hoogstbelangrijke volkplanting. Het was echter onder de verzekering, dat ik nieuwe wijzen zoudde aantreffen van de wijsheid en volharding, welke Dutchsche nijverheid in alle gewesten der wereld onderscheidde. — Wat ik gezien en wat ik opgemerkt heb, overtreft verre mijne verwachting: het is het werk van een verlicht, mild en nijverig volk.

De zending, welke mijn Souverein mij toevertrouwd heeft, is niet onbestaanbaar met de nijverheid en commerciële belangen van uwe gelukkige volkplanting. De eerste pogingen zijner onderneming zullen ter uwer gunste moeten zijn; gij zijt daartoe gerechtigd, niet alleen door uwe ligging, maar bovenal door uwe liberale plaatselijke instelling; vereenigt dan uwe wenschen met den mijne, opdat

ik gelukkig moge slagen in het werk des vredes en in mijn streven naar de herstelling van maatschappelijke orde en de welvaart in een land, hetwelk ik voornemens ben te bezoeken.

„De Vorst, dieu de Voorzienigheid geroepen heeft om over de welvaart en de lotgevallen van mijn vrij en gelukkig land te beschikken, zal vernemen de vereerende wijze, waarop ik weder u ben ontvangen geworden. Hij zal de verzekering, welke ik u thans geef, bevestigen: dat zijne liberale gevoelens met uwe beide vooruitzichten op voortdurenden en vermeerdenden voorspoed overeenstemmen.

Op de gezondheid van de afgevaardigden gedronken zijnde, heeft de president namens dezelve bedankt, en zijn genegen betuigd bij deze gelegenheid, (zijnde de eerste waarop deze haven ooit door een Nederlandsch oorlogsvaartuig is bezocht geworden,) hoe veelmaals hij gasten aan tafel te hebben.

De officieren van het garnizoen en eenige bewoners hebben daarna ook dinée's ter eere van den generaal Farveer gegeven.

Bassa. — 9 Juli.

Men verneemt dat er in den nacht van den 5 op den 6 Juli, onder de gemeente Moensdracht, kanton Bergen-op-Zoom, een moord gepleegd is, op den persoon genaamd *Adriaan Plompen*, van beroep arbeider, en in gemelde gemeente woonachtig.

— 10 Juli. — 11 Juli. — 12 Juli. — 13 Juli. — 14 Juli. — 15 Juli. — 16 Juli. — 17 Juli. — 18 Juli. — 19 Juli. — 20 Juli. — 21 Juli. — 22 Juli. — 23 Juli. — 24 Juli. — 25 Juli. — 26 Juli. — 27 Juli. — 28 Juli. — 29 Juli. — 30 Juli.

De heer *Budberg*, adjudant van den Russischen opperbevelhebber, welke het Hoofdkwartier Madara den 14 Juni verlaten heeft, is gisteren alhier aangekomen en heeft een omstandig verslag aangaande den veldslag bij *Kulewtsche* medegebracht. Sedert de aankomst van dezen officier verspreidt zich het gerucht, dat de generaal *Diebitsch*, na dien slag en na dat de Grootvizier weder in *Schumla* was aangekomen, den heer *Fonton* als parlementair naar *Schumla* heeft gezonden om vreedsvoorstellen te doen.

— 10 Juli. — 11 Juli. — 12 Juli. — 13 Juli. — 14 Juli. — 15 Juli. — 16 Juli. — 17 Juli. — 18 Juli. — 19 Juli. — 20 Juli. — 21 Juli. — 22 Juli. — 23 Juli. — 24 Juli. — 25 Juli. — 26 Juli. — 27 Juli. — 28 Juli. — 29 Juli. — 30 Juli.

De heer *K. H. de Groot*, zoon van *Z. K. H. den prins van Oranje*, is thans deze stad gepasseerd om zich naar *Wien* te begeven. Hij is thans op reis naar *Wien* om de dagbladen van *München* herigten, dat de heeren *de Fier* en *d'Oliveira* aldaar zijn aangekomen om, naar aanleiding van de *Prinses van Bragança*, de dochter van wijlen den hertog van *Saxen-Coburg*. Beide heeren hebben een audientie bij de hertogin *Wilhelmina* gehad en een tamelijk goed antwoord bekomen. Thans wordt er nog een afgevaardigde gezant verzocht, om met plegtigheid de hertogin te priester voor den Keizer te vragen. Het huwelijk zal in het begin van Augustus bij procuration worden voltrekken, en de prinses zal door haar broeder *de Bragança* begeleid worden.

— 10 Juli. — 11 Juli. — 12 Juli. — 13 Juli. — 14 Juli. — 15 Juli. — 16 Juli. — 17 Juli. — 18 Juli. — 19 Juli. — 20 Juli. — 21 Juli. — 22 Juli. — 23 Juli. — 24 Juli. — 25 Juli. — 26 Juli. — 27 Juli. — 28 Juli. — 29 Juli. — 30 Juli.

Sedert de veelvuldige gevechten bij *Silistria*, in welke de uitvalten der bezetting (teruggelagen, en de pogingen der Turken om *Silistria* te heroveren, en de afwijking der gemeenschap tusschen het belegerings-korps voor *Silistria*, en de aanvoerslagijnen in *Varna* verijdeld zijn geworden, ziet men alhier spoedig de overgave van *Silistria* te gemoet. Men hoort dagelijks het gebulder van het geschut van dien kant.

De generaal *de Schipke*, nadat hij den aanval van den Grootvizier zoo nadrukkelijk afgeslagen en diens leger van 25000 man, deels vernietigd deels gestrand had, zal zoo men hier wil weten, met teruglating van een armee-korps voor *Silistria*, zijne overwinning voortzetten en *Schumla* pogen onttrekken. (Inoudt heeft waarden van het sandische parlement naar *Schumla* met vreedsvoorstellen, welke de Turken geenszins aanvaardt, want geen gewag gemaakt zijnde van een aanval op *Schumla*, en de vesting *Schumla* op te trekken.)

De Russische prinses, wier gemeenschap met *Varna* door de laatste overwinning verbroken is, wordt van daar rijklijk van levensmiddelen voorzien. Indien het zich bevestigd, dat de generaal *Diebitsch* het oogmerk heeft zich een weg over den *Balkan* open te maken, en dat de laatste tijde de generaal *de Schipke* naar *Sophia* zal trekken, zoo konden de gevolgen van deze gecombineerde manoeuvres nogal beslissenden invloed op dezen veldslag hebben.

De Schumla

BIJZONDERHEIDEN VAN DEN TOEGANG NAAR VORDEES.
Schumla, een Turkische stad in Bulgarië, ligt ten noorden van den *Balkan* (voorteen de berg *Stara* genaamd). Reeds van de vroegste tijden af was zij beroemd om hare onoverwinnelijke ligging. Tweemaal werd het Russisch leger, na een bloedigen slag,

er voor terug geslagen; de eerste keer in 1778, onder het bevel van *ROMANKOFF*, en later in 1810, onder *KANENSKIJ*.

Tegenwoordig is deze plaats, als sleutel van het Turksch rijk, onze aandacht overwaardig; wijl aldaar twee geduchte rijken hunne strijdkrachten ontwikkelen, en de kans van den oorlog beproeven.

Schumla ligt ongeveer vier en twintig uren van den *Donau*, en twintig uren van de *Zwarte Zee* verwijderd, en is door een half-cirkelvormigen berg ingesloten, welks geweldige steilten de stad ongenaakbaar maken, terwijl zij ten westen wordt verdedigd door batterijen en schansen tegen de zijden van den berg aangelegd. De stad zelf is omringd van een *Wand*, waarin van afstand tot afstand steenen torens gebouwd zijn, welke ieder tien scherp-schutters kunnen bevatten. Deze muur omgeeft het geheele versterkt leger.

Schumla strekt zich een uur gaans in de lengte, en een half uur in de breedte uit. Het is een zeer volkrijke stad, en de *Wand*, aan de Engelsche ambassade verknocht, begroot de bevolking daarvan op 60,000 inwoners, zoo Turken als Christenen. De Turken bewonen de boven- de Christenen de benedenstad. Dit laatste gedeelte wordt *Wariisch* genoemd, en is van het eerste door een *Wand* tusschenruimte afgescheiden.

Men vindt in deze stad een bijzonderheid, welke men te vergeefs door geheel *Turkijë* zou zoeken, een klokkenstoren, namelijk, met een slagwerk. Een *Pacha*, die, gedurende zijne gevangenschap in *Rusland*, maak in klokken schijnt gekregen te hebben, deed denzelfden bouwen.

Het was naar *Schumla* dat, even als thans het geval is, ook in vroegere oorlogen, het hoofdkwartier van den Groot-Vizier verlegd werd; en nooit hebben de Russische legers, hunne wapenen als immer zegepalende beschouwende, en reeds begeerte blikken op *Konstantinopel* slaande, door dezen *Wand* hunnen heeren dringen, noch haast van over deze grenzen plantten.

Er zijn vijf wegen van den *Donau* naar den *Balkan*, eenige van welke door *Schumla* loopen, en de meeste reizigers op *Konstantinopel*, verkiezen den weg, welke van *Schumla* door *Nadir-Derbent* naar *Hajdus* loopt. Deze plaats is van ouds beroemd om hare warme bronnen, en ligt aan den voet van den berg, aan deze zijde van den eijeligen *Balkan*, op een afstand van ongeveer tachtig uren van de *Wand* hoofdstad.

Een andere weg naar bovengenoemde stad langs den berg, door de, ontsluit twee uren breede, vallei *Groot Kamtschick* genaamd. Deze weg is veel korter, maar ongelyk gevaarlijker, door de steile rotsen, welke men er ontmoet, en over welke afgronden brengen geleid zijn, die zich in eenen ellendigen staat bevinden. In de vallei heerscht men al, wat het oog verrukkendst kan aanschouwen.

Herbergen zijn hier geheel onbekend, en alle reizigers klagen over den onbeschoften inborst der landbewoners, dewijl zij, in plaats van hen te huisvesten en bijstand te verlenen, hen met scheldwoorden overladden, de honden op hen aanloopen, of te met gewerschoten begroeten.

Verder op ligt *Fakih*, bij een soort van voorgebergte van den *Balkan*. Zij is bewoond door *Bulgarische* christenen, die haar gesticht hebben.

Hier, te midden van een uitgestrekte, wel bebouwde en zeer vruchtbare vlakte, ligt het gehucht *Konstantin-Kestri*. Overal ontmoet men dwalende troepen schapen, geiten, buffels, ossen enz. De lengte van den weg van *Schumla* naar *Fakih*, wordt op veertig uren berekend, en de breedte van den top des bergs is slechts twaalf uren.

Verder voorttrekkende komt men te *Kirki-Lissa*. Deze plaats bevat vier duizend huizen, alle bewoond door *Bulgariërs*, en een Grieksch school. Het is thans een van de meest welvarende plaatsen, aangelegd op eenen laagte, en omringd door eenen wand.

Van *Kirki-Lissa* naar *Aruba-Burghas*, is de grond moerasig, en loopt een weg, zoo als de Turken gewoon zijn dien aan te leggen. Men verbeeldde zich een verzameling lompe steenen, zonder eenige orde daar neergeworpen, waardoor er overal geweldig groote gaten ontstaan, waarin de paarden gedrukt stinkelen, en mindelijken hals breken.

In het jaar 1810, drongen de *Kozakken* door tot de voorsteden van *Burghas*, en waren dus nog slechts veertig uren van *Konstantinopel* verwijderd.

Vervolgens trok men door *Kalini* en *Tschurla*. Deze steden, welke thans verwoest, leveren tegenwoordig alom het beeld van verwoesting. De oorlogen van 1807 en 1808 vernielden deze ongelukkige landstreek.

Tusschen *Silistria* en *Erzinc*, beide zeehaven, is het land zeer vruchtbaar, maar voor het grootste gedeelte onbebouwd. De *Wand* hierheen moet men, voortaan in den winter, hopen aard der Turken zoeken, en hoofdzakelijk in den winter afkeer, welke zij voor den landbouw hebben, en ten tweede heerscht hier bijna altijd gebrek aan water; en eindigt zijn de eigendommen zonder eenige bescherming, zoo dat dit kwaad niet is te verhelpen.

Op deze hoogte is de weg niet meer dan een pad, waarop men des winters niet gaar kan, want zijne deelen zijn waagschal te stellen.

Hier en daar vindt men echter kleine hoogten, gelijk *Boischelven*, *Sandschak Scherif Tepe*, of heuvels van de *Wand* van genaamd. Deze heuvels wijzen de plaats aan, waar voorteen de legers zich ontmoeten, terwijl op dezelfde plaats van den *Wand* gesteld werd. Zij kunnen echter tegenwoordig niet meer tot wegwijzers dienen, daar zij te ver van de *Wand* verwijderd zijn.

De weg van *Konstantinopel* naar *Konstantinopel*, is vrij wat meer bezocht; vooral niet men er veel pelgrims en kooplieden,

die, voor hunne veiligheid, in gezelschap reizen, en geheele karavannen uitmaken. Men legt den weg tusschen deze beide steden gewoonlijk in vijf dagen af, en gedurende dien togt, ziet men dat de koophandel alles verlevendigt.

Niets haalt bij het aangenaam gevoel, 't welk de reiziger ondervindt, wanneer hij de hoofdstad nadert, door de zeeënge, de straat van Konstantinopelen genaamd, welke Europa van Asia scheidt. Hier schijnt de natuur alle hare krachten te hebben ingespannen, om al wat schoon en verrukkelijk mag genoemd worden te vereenigen, en van deze strek een waar aardich paradijs te vormen. Maar ook daarentegen levert het tegenovergestelde van de andere zijde, een bedroevend gezicht op. Het land rondom de hoofdstad, is niets dan eene uitgestrekte wildernis.

Nauwelijks heeft men Konstantinopelen met hare 500,000 zielen verlaten, en zich eenige uren van dezelve verwijderd, of alles is veranderd. Eene onaangename gewaarwording ontwaart men, wanneer men niets bespeurt dan eenige buffels, welke eene overdekte wagen (Araba) voorttrekken, of een enkel reiziger eenzaam te paard ziet rijden; geene gehuchten, geene landhuizen meer, zelfs geene huizen. Deze woestijn was voldoende om de onverschilligheid en traagheid der Turken te bejuten.

(Het vervolg in ons volgend nummer.)

KINDERMOORD

Wij zeiden, in ons nummer van den 27 Juli, bij gelegenheid, dat wij het geval van PETRONELLA VAN MONTFOORT aan onze lezers mededeelden: » dat de strengheid der straf van het thans nog » bestaande Code Penal voorzeker niet geschikt is, om de mis- » daad van kindermoord zeldzamer te doen worden; maar dat de » zelve integendeel veeleer straffeloosheid bevordert, » en lieten daarop den wensch volgen: » dat de wetgever straf, op die mis- » daad tot heden gesteld, bij de invoering van een nieuw Wet- » boek van Strafrecht, » vermeerderd » moet worden door eene meer ge- » matigde, dewelke dan ook voorzeker alleen daardoor oneindig » doelmattiger zoude zijn. » Wij bekwamen daarop eenen vriendelijken brief van eenige onzer bestendige lezers buiten Breda, welken wij dan ook een plaatsje in ons volgend nummer inruimden, en waarin die eenige onzer bestendige lezers, naderlegging van deze twee woorden verzoeken.

Daar is, eenigen tijd geleden, bij gelegenheid van de brochure van den heer AASSA, en het daarop gevolgde libel van den heer DUCHESNEAU, welke gelegenheid (wij kunnen niet afzijn, dit in het voorbijgaan, te zeggen) door de Belgische schendbladen, gretig aangegrepen is geworden, om kunnen haat tegen de hooge regering den ruimen teugel te vieren, zoo dat eene loutere *questio philosophico-juridica* (wysgeerig-rechtsgeleerd vraagstuk) criminele procedures, gevangennemingen, oproerige optogten, het glazen inrijten bij den Naam onzer ministers, met een woord, al lerhande baldadigheden en onaangename gevolgen heeft te weeg gebracht. Daar is, zeggen wij, bij die gelegenheid, zoo veel voor en tegen de doodstraf, met zekere derzeker nu en doelmattigheid, geschiedt, dat wij ons welig kunnen onthouden, om ons *debat* te openen, over de theorie over de doodstraf in het algemeen te ontwikkelen; maar ons welig besloten te zijn, dat het ons voldoende, echter op veel lezer, nadere en oordeelkundig gebod te worden, mededeelen, hierin bestaande: » dat alle straffen, hoe ook genaamd, alleen zelfverdediging (defensio sui) tot grondbeginsel hebben, en moeten hebben.

Uit dit beginsel uitgaande moeten de, voor den staat en de ingezetenen, gevaarlijkste aanvallen, zoo als daar zijn: hoog verraad, opstand, oproer en het aanhaken daartoe door middel der, in slechte handen, zoo gevaarlijke drukpers, roof en moord, gewapenderhand gepleegd, enz., ook de krachtigste middelen van verdediging ten gevolge hebben, terwijl de, voor den staat, dat is voor de massa der ingezetenen, minder gevaarlijke misdaden, als manslag, diefstal, braak, kindermoord, enz., enz., met minder krachtige verdedigingsmiddelen kunnen en behooren te worden bestreden. Wij hebben opgemerkt den kindermoord onder deze laatste soort van misdaden opgevoerd, om alzoo tot het beantwoorden der vraag van eenige onzer bestendige lezers buiten Breda te komen.

Ja, mijn heeren! de straffe des doods, bij art. 300 en 302 van het ons opgedrongen Code Penal, op kindermoord gesteld, is te zwaar, de straffe des doods op die misdaden is onevenredig met dezelve en ondoelmattig.

Over het algemeen is het eene waarheid, dat de misdaden in evenredigheid met de zwaarte der straffen toenemen, of liever, dat dezelve in eene juiste evenredigheid met de zachtheid in het straffen afnemen. Men raadpleege de statistische opgaven, der, eenen tijd lang, plaats gehad hebbende executien in de meeste rijken van Europa, en men zal bevinden, dat daar, waar de zachtste, menschlievendste, doelmattigste straffen heerschen, de minste misdaden worden begaan, en derhalve behoeven gestraft te worden. Wij durven ons verheffen vaderland, hoezeer nog onder eene vreemde criminele wetgeving gebukt, uit hoofde der menschlievende toepassing dier zachte wetgeving, gerust als een voorbeeld dezer stelling aanvoeren en verzoeken, dat, vooral de kapitale executien » in hetzelfde reeds, zeer veel minder in getal zijn, dan in verre de » meeste staten van Europa.

In het bijzonder heeft dit plaats, ten opzichte van de misdaden van kindermoord. En, inderdaad, wie zijn eigenlijk de meeste kindermoorders? Zijn het zondamsse vrouwen, welke hunne bakoorlikheden voor geld aan den eerstkomenden verkoopen? O, neen, deze geven om een ongelukje van dergelyk eenen aard zoo veel als niets; het is haar *métier* eigen. Zijn het die doosman, welke, hoezeer buiten echt levende, in eenen avangeren staat ge-

raken? Gansch niet, onder deze worden er zelfs gevonden, welke, trots de beste huismoeder, die blijde is eenen lang verachten erfgenaam in haren kuischen schoot te dragen, dikmaals haren roem in haren schandelyken staat stellen. Zijn het dezulken, die hare schande, met een ijeren voorhoofd, dadelijk aan hunne ouders en bloedverwanten, ja aan de eerstkomenden, durven openbaren? Zoo al deze schepsels, in vroegere jaren, misschien op het denkbeeld van kindermoord hadden kunnen komen, uit de optaarde vrees voor de kosten en den last der opkweeking en opvoeding harer vrucht, dan moet deze vrees, althans bij den tegenwoordigen staat van beschaving in ons vaderland, alwaar, in onderscheiden staten, gasthousen voor kraamvrouwen zeer doelmattig ingerichte vindingen aanwezig zijn, geheel zijn verdwenen, en moet zeker, bij dergelyke schepsels, de gedachten aan eene volstrekt noodeloze misdaad doen verdwijnen. Neen, het zijn alleen die ongelukkige wazens, welke, hetzij door een verregaand gevoel, hetzij door listige verleiding, gedreven, der eer trouwloos geworden, hare schande zoeken te verbergen, niemand haren ongelukkigen toestand durven openbaren, ten ware misschien aan een schepsel, nog onnoozeler dan zij, en, in het uur der verlossing, door schaamte, wregeing, vrees, smart en doodsangst, bijna zinloos geworden, veellicht niet eens vermoedende, zeer zeker op dat oogenblik er niet aan denkende, dat zij zich voor de wet doodschuldig maken, de onnatuurlijke, doch meestal bewusteloze hand aan hare vrucht slaan, die zij, in andere omstandigheden, hoogstwaarschijnlijk, met de tederste moederliefde zouden bemind hebben. Wij willen ons geenszins in bovenstaatkundige gissingen over de ziel van een embryo verdiepen, maar hebben, nocht kunnen ontdekken, dat een kind, zelfs eenige maanden oud, eenig ander gevoel, dan een louter dierlijk gevoel aan den dag legde. Staat dan het vaak onoverlegd, onbedacht ombrengen van dergelyk een gevoelloos wezen met het geregeldijk ombrengen van een, in andere oogenblikken, met eene redelijk denkende, onsterfelijke ziel-begaafd mensch in eenige evenredigheid? Moeten dergelyke bedenkingen geenen onheilbaren invloed op den gemoedelijken, geweten- en eervullen regter (en aan dergelyke regters ontbreekt het, God zij dank, in ons vaderland niet, al zijn zij dan ook niet, bij eene formele wet, plegtstatiglijk *inamendat* verheerd) en moet dan niet het onheilbaar gevolg daarvan zijn, dat dergelyke regters, zich hoogst bezwaard gevoelende, om eene zoo strenge wet te handhaven, de ver de geringste verontschuldiging gretig aangegrepen, van het loven van zulk een ellendig schepsel te sparen? Met dat *gevoel* dat men, hoezeer in ons Nederland; nu en dan, *tenster* *midzand*, van criminele aktien tegen kindermoordersessen hoorende, hoogst zelden, ja, in de laatste jaren, voor zoo veel ter onzer kennis gekomen is, in het geheel niet, van executien van dergelyke zondaresen gehoord heeft, hetgeen dan eene straffeloosheid ten gevolge heeft, welke, indien straf of straffeloosheid op dergelyke gruwelijke, doch altoos onoverlegde, misdaden eenigen invloed konden hebben, dezelve eerder zouden moeten doen toe- dan afnemen. En zoo zijn wij alden van zelve tot de beantwoording der vraag van eenige onzer bestendige lezers buiten Breda gekomen. Ja, mijn heeren! te zware, ondoelmattige straffen vermeerderen veeleer de misdaden dan dat zij dezelve verminderen, en de doodstraf op kindermoord is te zwaar, is ondoelmattig. Volgens dezelfde ons opgedrongen wetgeving moet, op de vrijpraak des regters, eene volkomene invrijheidstelling volgen, en zie daar dan de, in het algemeen voor kindermoordersessen erkende, tot groote ergernis van alle brave en weldenkende lieden, in volle vrijheid. Ook tot het verdedigen tegen grove aantooteligheden of ergernis strakt de *zelfverdediging* van den staat zich uit: dergelyke vrijheid moet toe- ten de brave huismoeder, het onschuldig *moeder* met hare bliken, nog minder met woorden of *andere* *andere* *andere* of beleedigen, moeten, door haar voortdurend, *andere* *andere* *andere* kunnen aanmpedigen. Dat dan *andere* *andere* *andere*, doch zeer gematigde dwangarbeid, maar vooral *andere* *andere* *andere* verwijdering van alle brave lieden, naar tot zij.

De volgende brief, ons uit Gelderland toegestonden, versleenen wij graag een plaatsje. V... den 5 Juli 1829.

Aan de Redactie der Bredasche Courant!

Ik verzoek U het volgende een plaatsje in Urd. alom geacht weekblad te vergunnen.

Nog denk ik met vermaak aan mijn aangenaam volkrecht nistapje, hetwelk ik dezer dagen het genoegen heb, naar Breda te doen, alwaar ik twee mijner Kweekelingen, die in de voorbereidende wetenschappen voor de Koninklijke Militaire Akademie door mij onderwezen waren, en nu hen *andere* *andere* *andere* gingen alleggen, vergezeld. Veel goeds hoorde men reeds alom van deze uitmuntende Militaire Akademie, en geen wonder dus, dat mijne nieuwsgierigheid groot was, om deze *andere* *andere* *andere* van naderbij te mogen leeren kennen. Mijne hooggespannen verwachting werd, gedurende mijn kort verblijf van den 25 Janij tot den 1 dezer binnen uwe stad, geenszins te leut gesteld. — Het oud kasteel, hetwelk nog voor zeer korten tijd tot een militair hospitaal dande, en hetwelk aan de sloping des tijds niet weinig was overgegeven, zag ik herchapen in een ordelijk, doelmattig gebouw, van uitmuntende zalen en ruime vertrokken voorzien, alles bij uitmuntende dienstbaar gemaakt aan het heerlijke doel, hetwelk onze geliefde Vorst *andere* *andere* *andere* beoogt. Geenszins wil ik hier in eene beschrijving van het gebouw treden, maar ik wil hier wel een aanstippen, dat ik niet verpabbing de jeugdige Kadetten, waar de hoop van etken Nederlander op gevestigd is, beschouwde. Duidelijk bleek het mij, dat zij zich regt gelukkig gevoelden, en dat de strenge wetten, welke men zoekt voor-

las getimidoj 196 ~~Karel Zerkow~~ den 31. Juli 1829

RECEIVED BY THE DIRECTOR OF THE BUREAU OF THE ARMY

TO: SAC, NEW YORK (100-388610) FROM: SAC, PHOENIX (100-388610) (P)

Benaming des vloeistofs.	Hooftg.	des vloeistofs	der vloeistofs
		houdende	inwendig
Dubbele kan.	108,5	216,5	216,5
Nederlandsche kan (litre).	86,0	172,0	172,0
Halve kan.	68,5	136,0	136,0
Dubbel maatje.	50,5	100,0	100,0
Maatje (decilitre)	40,0	79,0	79,0
Half maatje.	31,5	64,0	64,0
Dubbele vingerhoed.	22,5	45,0	45,0
Vingerhoed. (centilitre).	18,5	37,0	37,0

• 9. De olie-maten moeten aangemaakt uit stevig blik, doch de melk-maten daarenboven ook uit gedraaid hout vervaardigd worden. De gekanten van de binnenste van maten zal zijn cilindrisch, en nagenoeg van gelijke hoogte en middellijn, zoodat dezelver belangrijke afmetingen met die der graan-maten zullen overeenstemmen.

De orde begripen de afteekeningen, van eene Nederland-
sche kan inhoud 5 cents.
Idem van eene halve Nederlandsche kan 2½ "

• Idem van eene halve Nederlandse kan inhoud	2 1/2
• Voor een flesch van een Nederlandsche kan inhoud . . .	1 1/2
• Idem van eene halve Nederlandse kan inhoud	1

[illegible]

19. Wij bevelen Gij voer, dat Gij de handelingen van de gemaakte
aanzien van de inwoning van het land, dat Gij de handelingen van
ed heb gedaan, dat Gij de handelingen van de gemaakte
groot; en wij bevelen Gij voer, dat Gij de handelingen van de gemaakte
die te zijn, dat Gij de handelingen van de gemaakte
de Beheer van de handelingen van de gemaakte
te maken als de handelingen van de gemaakte
aan de handelingen van de gemaakte
en tot meerder Gij, dat Gij de handelingen van de gemaakte
alle de handelingen van de gemaakte

» 20 Alle overtredingen op het hiervoren bepaalde zullen worden gestraft overeenkomstig de wetten en verordeningen, die voortvloeien uit de bestaande of later vast te stellen.

» Onze Minister van Binnelandse Zaken is belast met de uitvoering van het tegenwoordig Besluit, hetwelk ter kennis zal worden gebracht van den Raad van State, van Onze Minister van Justitie en van den Administrateur der Directie der Indische Bezittingen te Batavia; zullen de afzettingen, welke in het Staatsblad zullen gepubliceerd worden, ten dienste der openbare Gereguleerde Handel, den 22^{den} Maart des jaars 1859, het eerst van Onze Regering vernemen, en de afzettingen, welke in het Staatsblad zullen gepubliceerd worden, ten dienste der openbare Handel, den 22^{den} Maart des jaars 1859, het eerst van Onze Regering vernemen.

(Gedeputeerde)

W. P. L. E. M.

» Van wege den Koning,
 » (Geteekend)
 » Uitgegeven den twaalfden April 1923.
 » De Secretaris van Staat,
 » (Geteekend)
 J. G. DE MEY VAN STAMFORD.

Hebben gneeds gevonden en verstaan: 12 heb met jou en...

1. Den inhoude van eenzuid koninkrijks besluit bij de te brengen ter kennis van de inwoners en Gemeentebesturen in deze Provincie, met aanschrijving, om daaraan, op de gevende wijze de noodige publiciteit te geven, en zulks te herhalen, hetzelve tot de algemeene invoering vastgestelde tijdstip van den 1 April 1830, ten einde de betrekkelijke neringdoende ingezetenen naar aan hunne verplichting, tot het aanschrijven van nieuwe voorstellen en het vroegtijdig deszelve te overleggen.

2. De Besturen van zoodanige Steden en Gemeenten, alwaar Glasblazerijen en Pottenbakkerijen aanwezig zijn, almede aanteschrijven des eigenaars derzelve wittenoodigen en aantesporen, om zich met de vervaardiging der flesschen en aarden kannen en kruiken op den inhoud eener geheel of halve Nederlandsche kan. Bezigt te houden en daarvan tegen het eind der invoer te voldoen, voormaas voorhanden te hebben.

HERTOGENBOSCH, den 5 Janij 1829.

De Gedeputeerde Staten verzoeken,

VAN DER MOER.

Ter Ordonnantie van dezelve,

P. J. VERHEIJEN.